

et fælles internationalt Grundlag, og fra Nødvendigheden af — af Hensyn til den internationale Handel — at finde en Møntfod, der kan akcepteres af alle Lande. Man vil ellers ende i et System af uindløselige Papirpenge med stadigt skiftende Vekselkurser, hvilket Genuakonferencen (1922) ansaa for en alvorlig Hindring for Genopbyggelsen og Udvidelsen af det internationale Handels-samkvem.

Til Opnaaelse af en Genindførelse af Guldfoden er Delegationen klar over, at der kræves internationale Forholdsregler. Disse opregnes at være følgende:

1. *Genoprettelse af en rimelig Frihed i Bevægelsen af Varer og Tjenesteydelser.* Oplydelsen af denne Betingelse er nødvendig for Genoprettelsen og Opretholdelsen af Guldfoden internationalt. Saa længe Landene lider under Verdensmarkedernes Begrænsning i en saadan Grad, at de ikke kan betale deres Gældsforpligtelser med Varer og Tjenesteydelser, vil de være forhindrede i at forbedre deres økonomiske Stilling tilstrækkeligt til at muliggøre en Tilbagevenden til Guldfoden.

2. *En tilfredsstillende Løsning af Problemerne vedrørende Reparationsbetalingerne og Krigsgælden.* Skønt Delegationen ikke er af den Opfattelse, at dette Problem er Hovedaarsagen til de nuværende Vanskeligheder, mener den dog, at dette Problems endelige Løsning saa snart som muligt vil være en væsentlig Betingelse for en Tilbagevenden af Tilliden i den internationale Finanssfære. Den gradvise og forsigtige Genoptagelse af internationale Kredit- og Kapitalbevægelser, som af Delegationen anses for at være af vital Vigtighed for Guldfodens Anvendelse, kan ikke ventes, førend dette Problem er løst.

3. *Visse ledende Principer med Hensyn til Guldfodens Anvendelse maa antages af Centralbankerne.* Det vigtigste af disse er, at Guldbevægelser som Regel ikke bør hindres i at udløse deres Virkninger baade i det Land, fra hvilket Guld gaar, og i det Land, hvortil Gullet strømmer hen. Ikke alene bør disse Virkninger ikke hindres, men de

bør forstærkes ved andre Midler, særligt ved Forandringer i Diskontosatserne og ved, at Seddelbankerne udfører de i Beretningen for 1931 nærmere omtalte »open-market operations«, naar den Mangel paa Ligevægt, om hvilke Guldbevægelserne giver Vidnesbyrd, ikke kan fjernes blot ved Virkningerne af selve Bevægelserne.

I Tilslutning til disse internationale Forholdsregler mener Gulddelegationen, at det er vigtigt, at hvert enkelt Land tager de nødvendige Skridt til at genoprette og vedligeholde Ligevægt i den nationale Økonomi. Dette betyder ikke alene, at Statens og andre offentlige Korporationers Budgetter skal balancere, men ogsaa at hele det nationale økonomiske System, og særligt Produktions- og Leveomkostningerne, skal tilpasses til den internationale, økonomiske og finansielle Stilling, saaledes at Landet kan genoprette eller vedligeholde Ligevægt i sin Betalingsbalance.

2. Del. *Guldets Købekraft.*

I Rapportens 2. Del undersøger Gulddelegationen Aarsagerne til og Virkningerne af Ændringerne i Guldets Købekraft, defineret som Pengenes Købekraft i de Lande, hvis Møntsystem er baseret paa Guldfod. Guldets Købekraft aflæses i Prisniveauet. Om et internationalt Prisniveau kan man dog ikke tale, men under Guldfoden vil der være en vis Ligevægt mellem de forskellige nationale Prisniveauer. Delegationen opererer med en gros-Prisniveauet, hvorved det naturligvis stadig maa erindres, at der er en Række Elementer i det nationale Prisniveau, til hvilke et saadant Prisindex ikke tager Hensyn.

Delegationen er kommet til den Opfattelse, at der særlig er tre Sider af Problemet »Guldets Købekraft«, der bør undersøges, nemlig:

1. Forholdet mellem Forandringen i Købekraften og Indkomstfordelingen, der uundgaeligt fører til en Undersøgelse af Virkningerne af disse Forandringer paa Produktionen.